

РЕШЕНИЕ

№ 260

гр. София, 13.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 16.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **922** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 10, ал. 6 от Закона за семейните помощи за деца/ЗСПД/.

Делото е образувано по жалбата на А. Х. А., с постоянен адрес [населено място], [улица], ет.4, ап.12 срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-КС/8148/07.01.2019г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ /ДСП/ - К. село.

С жалбата се оспорват мотивите във връзка с направения отказ, като се твърди, че за 2019 г. доходът на член на семейството за предходните 12 месеца, не надвишава дохода от 500 лв. определен в Закона за държавния бюджет на РБ. Посочва се още, че неправилно административният орган при изчисляването на brutния доход на семейството на жалбоподателката е включил и разходите за дейността по чл. 29, ал.1, т.3 ЗДДФЛ за доходите и на двамата съпрузи.

В открито съдебно заседание жалбоподателката, редовно призована, не се явява и не изпраща процесуален представител.

Ответникът по жалбата директорът на Дирекция „Социално подпомагане"- К. село не изпраща представител в с.з. и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорения административен акт и на посоченото в жалбата основание по чл. 146, т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Жалбоподателката А. Х. А. е майка на 3 деца – М. О. А., с ЕГН [ЕГН], Е. О. А. с ЕГН

[ЕГН] и И. О. А. с ЕГН [ЕГН]. Същата е подала заявление-декларация с № ЗСПД/Д-С-КС/8148 от 21.12.2018г. в ДСП-К. село, по настоящ адрес, за отпускане на месечна помощ за трите деца до завършване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст. В същата е посочила, че е омъжена за О. М. А., като в семейството се отглеждат и трите деца.

Към заявлението са приложени документи, които установяват brutните доходи на семейството за периода от м. декември 2017 г. до м. ноември 2018 г.

Във връзка с подаденото Заявление-декларация, на 03.01.2019 г. социален работник при ДСП-К. село, С.-град, е извършил проверка на представените от оспорващата документи и приел, че средномесечния доход(СМД) на член от семейството за предходните 12 месеца е в размер на 514. 80 лв., т. е. над определения за целта такъв в Закона за държавния бюджет на РБ. Във връзка с горното е направен и извода, че заявителката А. А. няма право на месечна помощ за отглеждане на две деца.

Въз основа на установените в хода на административното производство обстоятелства, със Заповед № ЗСПД/Д-С-КС/8148/07.01.2019г. Директорът на Д“СП“ – К. село е отказал на жалбоподателката А. отпускане на месечна помощ по чл. 7, ал. 1 от ЗСПД за трите ѝ деца. Като мотиви към заповедта административният орган е посочил, че на основание чл. 4а от ЗСПД средномесечният доход на член от семейството за предходните 12 месеца надвишава дохода, определен за целта в Закона за държавния бюджет в РБ.

В хода на делото е приета и приложена административната преписка, ведно със събраните в нея доказателства, както и представени в с.з. допълнителни такива.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 149, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и след като е изчерпана възможността за обжалване по административен ред и е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е заповед № ЗСПД/Д-С-КС/8148/07.01.2019г. на Директора на Д“СП“ – К. село, с която е отказано отпускането на месечна помощ по чл. 7, ал.1 ЗСПД за трите деца на жалбоподателката.

Оспорваната заповед е законосъобразна, а оплакванията, съдържащи се в жалбата не се споделят от настоящата инстанция.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 4 от ЗСПД, семейните помощи за деца се отпускат със заповед на Директора на Дирекция "Социално подпомагане“ или упълномощено от него лице. Процесната заповед е подписана от директор на Директора на Д“СП“ – К. село, с оглед на което съдът приема, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен административен орган.

Заповедта е издадена в изискуемата от чл. 59, ал. 1 от АПК писмена форма и съдържа задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Като фактическо основание за нейното издаване е посочено, че средномесечният доход на членовете на семейството на оспорващата за предходните 12 месеца надвишава дохода, определен за целта в Закона за държавния бюджет на РБ. Описаното в заповедта фактическо основание кореспондира с правното основание по чл. 7, ал. 1 от ЗСПД, което обуславя извода, че атакуваната заповед е надлежно мотивирана.

На следващо място, в хода на административното производство не са допуснати

съществени нарушения на административно-производствените правила. Видно от доказателствата по делото, преди издаването на оспорената заповед, административният орган е изяснил всички факти и обстоятелства от значение за случая. Извършена е проверка на регистрираните доходи на семейството, като са приложени и съответните справки и резултатите са обобщени на съответното място в Заявлението-декларация и са подписани от социален работник при ДСП-К. село. Конкретни съществени нарушения на процедурата не се сочат в жалбата.

По съществуващото на спора, съдът приема, че обжалваната заповед е издадена в съответствие с материалния закон.

В случая няма спор, че жалбоподателката е родител на малолетните деца - М. О. А., с ЕГН [ЕГН], Е. О. А. с ЕГН [ЕГН] и И. О. А. с ЕГН [ЕГН]. Няма спор и относно обстоятелството, че неин съпруг е О. М. А. и той е баща на трите деца, както и, че всички живеят на посочения в заявлението-декларация настоящ адрес. При това положение същите представляват едно семейство по смисъла на § 1, т. 1, б. "а" от ЗСПД - обстоятелство, по което също не се спори.

Спорът по делото се свежда до въпроса при получаваните доходи от семейството, жалбоподателката А. има ли право да получава месечни помощи за двете деца по заявлението от 21.12.2018 г.

Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗСПД в актуалната за случая редакция (според ДВ, бр. 99 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) Месечните помощи за дете до завършване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст, се предоставят на семействата, които отговарят на условията по чл. 4а и живеят постоянно в страната, при условие че детето:

1. не е настанено за отглеждане извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето;
2. (изм. – ДВ, бр. 88 от 2018 г., в сила от 23.10.2018 г.) редовно посещава подготвителните групи в детските градини или подготвителните групи в училищата за задължително предучилищно образование на децата, освен ако това е невъзможно поради здравословното му състояние;
3. до завършване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст, редовно посещава училище, освен ако това е невъзможно поради здравословното му състояние;
4. има направени всички задължителни имунизации и профилактични прегледи съобразно възрастта и здравословното му състояние;
5. живее постоянно в страната.

Страните по делото не спорят и досежно наличието на обстоятелствата, визирани в точки от 1 до 5 в чл. 7, ал. 1 от ЗСПД.

Според чл. 4а ал. 1 от ЗСПД (Нов – ДВ, бр. 99 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) Право на семейни помощи по чл. 2, ал. 3, т. 2 имат семействата със средномесечен доход на член от семейството за предходните 12 месеца, по-нисък или равен на дохода, определен за целта в закона за държавния бюджет на Република България за съответната година, но не по-малък от предходната година. Относима в случая е разпоредбата на чл. 62, ал. 2 от Закона за държавния бюджет на РБ за 2019 година, според която средномесечният доход по чл. 4а, ал. 2, т. 1 от Закона за семейни помощи за деца за 2019 г. е 400 лв., за да се отпусне помощта в пълен размер.

Относима е и разпоредбата на чл. 62, ал. 3 от Закона за държавния бюджет на РБ за 2019 г., според която средномесечният доход по чл. 4а, ал. 2, т. 2 от Закона за семейни

помощи за деца за 2019 г. е от 400, 01 лв. до 500 лв. включително, за да се отпуснат семейните помощи по чл. 2, ал. 3, т. 2 в размер 80 на сто от пълния размер на помощта.

Във връзка с размера на дохода на членовете от семейството на заявителя съдът намира следното:

Към заявлението-декларация от 21.12.2018 г. жалбоподателката А. А. е приложила документи за своите доходи и тези на съпруга за периода от м. декември 2017 г. до м. ноември 2018 г. включително, въз основа на данните от които е изчислила, че средномесечно доходът на семейството за последните 12 месеца е в размер на 2 467, 75 лв. или същият по отношение на член на семейството на месец възлиза на 493, 55 лв. Въз основа на приложените по преписката данни обаче – удостоверение изх.№ 019/17.120.2018г. от Г. М. О., удостоверение изх.№ 215 от 17.12.2018г. от [фирма] за жалбоподателката, граждански договори за нея и съпруга и служебна бележка за доходи от друга стопанска дейност и на двамата съпрузи, както и удостоверения за доходи на съпруга О. М. А., длъжностното лице е изчислило, че средномесечният доход на член от семейството за същия период от 12 предходни месеца възлиза на 514, 80 лв. при общ годишен доход на семейството за предходните 12 месеца от 30 887, 84 лв. Средномесечен доход от 514, 80 лв., обаче, както и средномесечен доход от 518. 46 лв. на член от семейството, надхвърля регламентирания в чл. 62, ал. 2 от Закона за държавния бюджет на РБ за 2019 г. максимален средномесечен доход до 400 лв., за да се отпусне помощта в пълен размер. Посочените размери относно доходите на заявителя П. надхвърлят и границата на средномесечния доход от 400, 01 лв. до 500 лв. включително, предвиден в разпоредбата на чл. 62, ал. 3 от Закона за държавния бюджет на РБ за 2019 г., за да се отпуснат семейните помощи по чл. 2, ал. 3, т. 2 в размер 80 на сто от пълния размер на помощта. При това положение отказът на Директорът на ДСП – К. село по заявлението на А. А. от 21.12.2018г. е постановен в съответствие с изискванията на закона.

Неоснователно е и възражението на жалбоподателката, че при изчисляването на brutния доход на семейството за последните 12 месеца, длъжностното лице неправилно е включило и разходите на семейството за дейността по чл. 29, ал.1 , т. 3 от ЗДДФЛ.

Съгласно чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ облагаемият доход от стопанска дейност на физическите лица, които не са търговци по смисъла на Търговския закон, се определя като придобитият доход се намали с 25 на сто за доходи от упражняване на свободна професия или възнаграждения по извънтрудови правоотношения. Съгласно параграф 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на ЗДДФЛ лица, упражняващи свободна професия са експерт-счетоводителите, консултантите, одиторите, адвокатите, нотариусите, частните съдебни изпълнители, съдебните заседатели, експертите към съда и прокуратурата, лицензираните оценители, представителите по индустриална собственост, медицинските специалисти, преводачите, архитектите, инженерите, техническите ръководители, дейците на културата, образованието, науката и изкуството, застрахователните агенти, други физически лица, за които са налице едновременно следните условия – осъществяват за своя сметка професионална дейност, не са регистрирани като еднолични търговци, са самоосигуряващи се лица по смисъла на Кодекса за социалното осигуряване. В процесния случай не се спори между страните, че жалбоподателката и нейният съпруг не са регистрирани като едноличен търговец, както и няма данни същите да са самоосигуряващо се лице по

смисъла на Кодекса за социалното осигуряване. Освен това и двамата съпрузи не осъществява професионална дейност за своя сметка, за да е налице приложението на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ по отношение на формиране на общият им облагаем доход за процесния период.

Следователно, след като по делото е безспорно установено, че средномесечният доход на член от семейството на оспорващата е в размер над 500 лв. за предходните 12 месеца, то обжалваната заповед за отказ на Директора на ДСП- К. село, е законосъобразна, а жалбата срещу нея се явява неоснователна, поради което следва да се отхвърли.

Предвид на всичко изложено и на основание чл. 172, ал. 1 от АПК, Административен съд – София – град, III отделение, 7-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Х. А., с постоянен адрес [населено място], [улица], ет.4, ап.12 срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-КС/8148/07.01.2019г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ /ДСП/ - К. село.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл. 10, ал. 6 от Закона за семейните помощи за деца.

СЪДИЯ: